

Vācu karavīru kapi Deutsche Kriegsgräberstätte German Military Cemetery

Daugavpils Dünaburg

"Karavīru kapi ir lielākie miera sludinātāji"

(Alberts Šveicers, Nobela miera prēmijas laureāts)

Šos Otrā Pasaules karā kritušo vācu karavīru kapus Vācijas Federatīvās Republikas valdības uzdevumā ir atjaunojusi un labiekārtojusi Vācu kara kapu aprūpes Tautas apvienība laikā no 2002. līdz 2004. gadam. Kap-sēta tiek uzturēta un kopta par Tautas apvienības biedru naudām un ziedojuumiem. Šajā kopšanas darbā piedalās arī dažādu Eiropas valstu jaunieši. Tautas apvienības organizētajās starptautiskajās nometnēs tie ar savu darbu ceļ saprašanās tiltus starp tautām.

1941. gada vasarā vācu armija sasniedza Daugavpili. Sākotnēji kritušos apbedīja dažādās vietās pilsētas teritorijā. Vēlāk šeit tika izveidota kopkapsēta. Pēc kara tā tika nolīdzināta.

2000. gadā Tautas apvienībai sadarbībā ar Brāļu kapu komiteju izdevās noteikt kapsētas sākotnējās robežas. Kapu atjaunošanas gaitā īpaša uzmanība tika pievērsta tam, lai tie harmoniski iekļautos dabiskā ainavā.

Lielais akmens krusts uzstādīts sākotnējās kapsētas centrālā laukuma vietā. Kopā ar abpus krustam izvietotajām vārdu plāksnēm tas veido atjaunotās kapsētas kompozicionālo centru - piemiņas laukumu.

Izbūvētā kapsēta sastāv no divām teritorijām. Kapu lauku, kur apbedīti kara laikā kritušie, akmens stabīnu rinda optiski atdala no teritorijas, kas paredzēta kritušo pārapbedīšanai no citām vietām pilsētā, kā arī no Daugavpils un Krāslavas rajona.

Kapi atklāti 2004. gada 9. jūlijā.

Kritušie mūs mudina sargāt mieru.

„Die Soldatengräber sind die großen Prediger des Friedens.“

(Albert Schweitzer, Friedensnobelpreisträger)

Diese Kriegsgräberstätte für Gefallene des Zweiten Weltkrieges hat der Volksbund Deutsche Kriegsgräberfürsorge e. V. in den Jahren 2002 bis 2004 im Auftrag der Bundesregierung instand gesetzt und für weitere Zubettungen ausgebaut. Zur Erhaltung und Pflege der Anlage ist der Volksbund auf Spenden und Beiträge angewiesen. Junge Menschen aus Europa helfen in internationalen Jugendcamps bei der Pflege und bauen Brücken der Verständigung.

Im Sommer 1941 erreichten die deutschen Truppen bei ihrem Vormarsch die Stadt Daugavpils (Dünaburg). Gefallene wurden zunächst auf verschiedenen kleineren Grablagen im Stadtgebiet beigesetzt. Im weiteren Kriegsverlauf entstand hier ein Sammelfriedhof. Nach dem Krieg wurde der Friedhof oberirdisch eingeebnet.

2000 gelang es dem Volksbund die Grenzen des Friedhofes wieder zu finden. Bei der Gestaltung wurde auf eine harmonische Einbindung in das durch einen dichten Baumbestand geprägte natürliche Umfeld geachtet. Das Hochkreuz aus Stein - am ursprünglichen Standort wieder errichtet - und die beidseitig davon aufgestellten Namentafeln bilden den zentralen Platz der Anlage.

Der ausgebauten Friedhof besteht aus zwei Geländeteilen, die mit Natursteinpfosten optisch voneinander getrennt sind: Dem Gräberfeld mit den Toten, die während des Krieges bestattet wurden, und einer Zubettungsfläche für weitere deutsche Kriegsopfer aus der Stadt und dem Kreis Daugavpils (Dünaburg) sowie dem Kreis Kraslava.

Am 9. Juli 2004 wurde die Anlage der Öffentlichkeit übergeben.

Die Toten dieses Friedhofes mahnen zum Frieden.

"The soldiers' graves are the greatest preachers of peace."

(Albert Schweitzer, Nobel Peace Prize laureate)

This military cemetery for war dead from the Second World War was restored and extended to make room for further bodies by the Volksbund between 2002 and 2004 on behalf of the German government. The commission has to rely on donations and contributions for the maintenance and care of the site. In international youth camps, young Europeans help to care for the site whilst at the same time building bridges of understanding.

In the summer of 1941, as they continued their advance, German troops reached the town of Daugavpils (Dünaburg). War dead were initially laid in isolated smaller plots in the town environs. As the war progressed, a collective cemetery emerged here. After the war, the cemetery was flattened.

In 2000, the Volksbund managed to make out the boundaries of the cemetery once more. When redesigning the cemetery, care was taken to ensure that the renovation work blended harmoniously with the natural environment, characterised as it was by a dense stock of trees. The tall cross made of stone – re-erected on the original site – and the plaques bearing names on both sides of it form the centrepiece of the site.

The expanded cemetery consists of two sections, visually set apart from each other by two pillars in natural stone: the burial field containing the dead who were buried during the war, and a burial area for other German war victims from the town and district of Daugavpils (Dünaburg) and the district of Kraslava.

On 9th July 2004, the site was opened to the public.

The dead of this cemetery admonish to peace.